

000000 - 00000000000000

"இந்த பொருள் ஜப்பானில் வாங்கியது... என்னதான் சொல்லுங்கள், சிங்கப்பிரி சிங்கப்பிரிதான், அவங்க கட்டும் பொருள்கள் போட்டி போட முடியாது' என்பது போன்ற சொற்றொடர்கள் முன்னரெல்லாம் அடிக் கடி நம் சிவிகளில் விழும்.

அயல் நாட்டுப் பொருள்களின் மீ தான் மகோகமும், அந்தப் பொருள்களுக்கு இணையான தரம் வாய்ந்த பொருள்கள் இங்கே நம் நாட்டில் தயாரிக் கப்படவில்லை என்பனவமே இதற்கான காரணங்களாக இருந்தன.

உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களானாலும் அல்லது வாடிக் கையாளர்களுக்கு செய்யப்படும் சுவைகளானாலும் வாடிக் கையாளர்களின் எதிர்பார்ப்பு என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதனைப் பார்த்துச் செய்வ முடியவில்லை என்றால், எவ்வளவு பெரிய நிறுவனமானாலும் தமது வாடிக் கையாளர்களை இழந்து விடும்.

சுவை தொடர்பான ஒரு சமீபழைப் பார்ப்போம்: பல தனியார் நிறுவனங்களில், வாடிக் கையாளர்களை முகமன் கஹி வரவிற்பது- அவர்களது சுவைகளைக் கவனத்துடன் கட்டிவைத்து - குறிப்பிட்ட நடவடிக் கையை அல்லது சுவையை எவ்வளவு காலக் கட்டத்தில் முடிக்க முடியும் என்று தெரிவிப்பது - நடவடிக் கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அது குறித்து வாடிக் கையாளர்களுக்கு தகவல் தெரிவிப்பது என, சுவை - துரிதமாகவும் ஒழுங்காகவும் நடக்கும்.

ஆனால், பெரும்பாலான அரசு அலுவலகங்களில் நுழைந்தால் கிடக்கும் அனுபவமே வேறு மாதிரியானது.

என்ன... ஏது என்று கட்ட கேட்காமல் - போய் வரிசையில் நில்லுங்கள் என்பதும், வரிசையில் நின்று அருகில் வரும்போது, "நீங்கள் தவறான 'களைட்டரில்' வந்துவிட்டீர்கள், அடுத்த கடைசி 'களைட்டரில்' போய் விசாரியுங்கள் என்பதும், அலுவலகத்துக்கு வளியில் ஃபாரம் கிடக்கும், அதனை வாங்கி, நிரப்பிக் கொண்டு

வாறுங்கள் என்பதும், மதியம் மணி பனிரண்டு ஆனாலும், "சார், அந்த கிளார்க் இன்று அரை மணி நேரம் "பெர்மிஷன்", அதனால் தாமதமாகத் தான் வருவார், நீங்கள் நாளைய வாறுங்கள்" என்பதும் சர்வ சாதாரணம்.

இவ்வளவு கட்ட பரவாயில்லை, மசேமை முன்னால் ஆள் நிற்பதையே கவனிக்காத மாதிரி சிலர் வகை மும் மூரமாக கோப்புகளைப் பார்ப்பதையும், நம்மில் பலரும் நல்ல அனுபவமாகப் பெற்றிருக்கக் கட்டும்.

இதனால், வாடிக் கையாளர்கள் குறித்த இரு வறூ அணுகுமுறைகளையும் உணர் முடிகிறது. இப்படி பொருள்களாக இருப்பினும் - சவேயாக இருப்பினும் அவற்றின் மதிப்பு, அவற்றின் தரம் குறித்தே அளவிடப் படுகிறது.

இப்போது, தரம் குறித்த விழிப்புணர்வு வாங்குபவர்கள் இடையே பெரிதும் அதிகரித்து இருப்பதால் உற்பத்திச் சங்கிலியில் தரம் என்ற ஒன்று மிக முக்கியமான வளையமாக இருக்கிறது.

தொழிற்கட்டங்களில், தயாரிப்புகளின் தரம் குறித்து நிர்ணயம் செய்யவும் - தரத்தினை உறுதி செய்யவும் - மபிலப் பொருள்கள் வாங்குவதிலிருந்து - உற்பத்தி செய்யப் பட்டும் போதும் - விநியோகம், விநியோகக் குப்பினரான பராமரிப்பு சவேமை என கண்காணிக்கவும் தனிப் பிரிவுகள் உள்ளன.

இப்படி தரமான பொருள்கள் அல்லது சவேமை, சந்தையை சின்று அடையும் போது, நல்ல பெயர், லாபம் பெற்றுத் தருகிறது. பொதுவாக, ஒரு நாடா தயாரிக்கும் பொருள்களின் தரத்துக்கும் அல்லது தரம் சவேமைகளின் தரத்துக்கும், அந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் நரூங்கிய தொடர்பு உண்டு. அதன் காரணமாக, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்துக்கும் நரூங்கிய தொடர்பு உண்டு.

தரமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் நாடாங்களிலும், தரமான சவேமைகளைத் தரம் நாடாங்களிலும் மக்களின் வருவாய் அதிகரித்து, அவர்களது வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வது கண்கட்டும். நமது அரசு அலுவலகங்களின் அலட்சியமான, தவறான போக்குகளும் முதலீட்டாளர்களை விரட்டினின்றன என்பதும் நம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயராதது இருக்க ஓரளவுக்கு காரணம் என்பது சிந்திக்கத் தக்கது.

ஒரு நாட்டா மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை - சில அளவுகோல்கள் மபிலம் மதிப்பிடுவது வழக்கம். முதலாவதாக அடிப்படவை வேமைகள், இரண்டாவதாக வளர்ச்சி மற்றும் நலன் சார்ந்த விஷயங்கள், மபினறாவதாக மனித உரிமை சார்ந்த விஷயங்கள் என்று பிரிக்கப்படுகின்றன.

அடிப்படவைத் வேமைகள்: உணவு, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர், குடியிருப்பு வசதி, சராசரி வருவாய் - சராசரி ஆயுள்காலம். வளர்ச்சி மற்றும் நலன் சார்ந்த விஷயங்கள்: அடிப்படவைக் கல்வி, தொலைத் தொடர்பு வசதி, மருத்துவ வசதி. மனித உரிமை சார்ந்த விஷயங்கள்: தனி மனித உரிமைகள் - உயர் கல்விக் கான வாய்ப்பு, சராசரி மின் சார உபயோகம் உள்ளிட்ட விஷயங்களும் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி அல்லது அம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் குறித்து அளவிடப் பயன்பட்டும்.

உதாரணத்துக்கு, பரப்பளவில் சிறியதான நார்வே நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் சராசரி

ஆயுள் காலம் - 82 ஆண்டுகள், சராசரி ஆண்டு வருவாய் - சுமார் 66,000 அமெரிக்க டாலர்கள் (ரூ.42.90 லட்சம்), தனிமனிதனின் சராசரி மின்சாரப் பயன்பாடு- 65,992 யூனிட்கள், கல்வி பெற்றவர்கள் - அநகேமாக நூறு சதவீதம், சராசரி கல்விக் காலம் -17 ஆண்டுகள்.

இந்தியாவின் அளவீடுகளை எடுத்துக் கொண்டல், சராசரி ஆயுள்காலம் - 68 ஆண்டுகள், தனிமனித சராசரி ஆண்டு வருவாய்-சுமார் 1600 அமெரிக்க டாலர்கள் (ரூ.1 லட்சத்து 4 ஆயிரம்), சராசரி மின்சாரப் பயன்பாடு-1010 யூனிட்கள், அடிப்படகை கல்வி பெற்றவர்கள் - அநகேமாக 75%, சராசரி கல்விக் காலம் - 11 ஆண்டுகள்.

இந்த அடிப்படகையில் பார் க்கும் போது, வளர்ச்சியடந்த உலக நாடுகளோடு ஒப்பிடுகையில் நம் நாடு இன்னும் பயணிக்க வேண்டிய தொலைவு மிக அதிகம் என்பது மட்டும் தெளிவு.

வாழ்க்கைத் தரம் என்பது வேறு, மனிதனின் தரம் என்பது வேறு.

வாழ்க்கைத் தரத்தினை சிலவம் நிச்சயிக்கலாம். ஆனால், மனிதனின் தரத்தை அவன் கடைப்பிடிக்கும் நன்னெறிகளே நிச்சயிக்கின்றன. நன்னெறிகள் அவற்றை கடைப்பிடிக்கும் மனிதனை உயர்த்துகின்றன. ஆனால், அதனினும் மலோக அவன் சார்ந்த மக்களையும் - சமுதாயம் - நாடு ஆகியவற்றையும் உயர்த்தவல்லது.

அதற்கு நேரெதிராக, ஒருசிலர் நெறி பிறழ்ந்து தம் வாழ்க்கைத் தரத்தை மட்டும் உயர்த்திக் கொள்ளும் போது, அவர்கள் அதனால் பலன் பெறுவதுபோல் தோன்றினாலும், அவர்களைச் சார்ந்த சமுதாயம் - அல்லது நாடு பலன் பெறவில்லை. நன்னெறி பிறழ்ந்து - தவறுகளை அரசனே இழக்கும் போது, அந்த நாடு மீள முடியாத வீழ்ச்சியடைகிறது. இதற்கான சான்றுகளை சரித்திரம் அடக்குகின்றது.

நன்னெறிகளைக் கற்றுத் தரவது யார்? நம் பழக்கத்திலும் - ரத்தத்திலும் கட்ட ஓரளவுக்கு அவை கலந்து கிடக்கின்றன. நம் முன்னோர் விட்டுச் சென்ற ஏராளமான நபிகள் நமக்கு வழிகாட்ட இருக்கின்றன. ஆனாலும் அதைப் பயன்படுத்தும் பெரும் பொறுப்பு பெற்றோருக்கும், கல்வி புகட்டும் ஆசிரியர்களுக்கும் உள்ளது.

வாழ்க்கைத் தரம் என்பது சிலவத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டது; நன்னெறிகள், சமுதாய நலன் - நாட்டின் நலன் கருதி வகை கப்பட்டவை. இவை இரண்டுமே முக்கிய அம்சங்கள்தான். வள்ளுவர் சொல்வது போல, சிலவத்தினை, பால் என்று கருதினால், நன்னெறிகள் - பண்புகள், அதனைத் தாங்கும் கலயமாக விளங்கும்...

எனவதோன், பொருள் சேர்ப்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் வள்ளுவர், செய்க பொருளை... என்று நமக்கு ஆணையிடுகிறார். ஆயினும், அதனை நல் வழியில் - நல்ல நெறிகளின் மூலமே அடைய வேண்டும் என்று கபறுகிறார், "பண்பு இலான் பெற்ற பெருஞ் சிலவம் நன்பால் கலம்தீ மையால் திரிந் தற்று" என்று விளக்குகிறார்.

கட்டுரையாளர்: இரா. கதிரவன் (பொறியாளர் - ஓய்வு).

source: <http://www.dinamani.com/>